

[Ministeren for offentlige arbejder.]
kan udnytte tilladelsen, komme i betragtning.

Af *Hagen Hagensen* (KF) til finansministeren (31. juli 1974):

„Hvilke forholdsregler har ministeren under overvejelse til imødegåelse og afbødning af virkningen af udsendelse af dels forkerte og dels for sene slutopgørelser for indkomståret 1973?“

(Spm. nr. 345).

Begrundelse.

Ifølge oplysninger fra kildeskattedirektøren fremsat i pressen må det forventes, at forkerte slutopgørelser kan komme til at ramme hver femte skatteyder og for sent fremsendte slutopgørelser omkring hver tiende skatteyder.

Forkerte slutopgørelser kan komme til at betyde forkert opkrævning af restskat eller fejlagtig udbetaling af overskydende skat, hvor tilbagebetaling fra staten eller fra skatteyderen senere skal finde sted.

Ikke mindst på grund af forberedelser vedrørende opkrævning af tvungen opsparing må der regnes med, at de lokale skattemyndigheder ikke har fornøden tid til at være behjælpelige med at berigtige fejl ved slutopgørelser. I mange tilfælde vil de, der rammes af forkerte slutopgørelser, også være dem, der skal præstere tvungen opsparing. Det vil være en yderligere belastning.

Der fremkommer ved forkerte slutopgørelser og for sen slutopgørelse en forvridding af forholdene, som der under kildeskatteordningen ikke bør være. Mange skatteydere kan komme ud for ubehageligheder ved forkert opkrævning af restskat, respektive forkert eller for sen udbetaling af overskydende skat. Sådanne ubehageligheder bør imødegås eller afbødes.

Finansminister *Anders Andersens* svar (6. august 1974):

På det gældende lovgrundlag er det ikke muligt nu at foretage ændringer i reglerne om udskrivning af slutopgørelser med henblik på en nedbringelse af antallet af nødvendige senere berigtigelser. En forbedring af forholdene vil kunne opnås, hvis regeringens

reformplaner gennemføres, herunder overførelse til pengeinstitutterne af arbejdet med beregning og indbetaling af kildeskatten.

Til brug ved slutopgørelserne skal kommunerne senest den 15. juli indberette resultatet af ligningen for det forudgående indkomstår. Som ligningssystemet er indrettet, kan det ikke undgås, at der efter denne dato sker ændringer af skatteansættelserne, således at slutopgørelserne må ændres. Langt den største del af ændringerne af slutopgørelserne kan henføres til dette forhold. Det samme har gjort sig gældende de tidligere år, og der er ingen grund til at frygte, at antallet af berigtigelser vil blive større for 1973 end for 1972.

I øvrigt er det ikke 20 pct. af slutopgørelserne, der senere ændres. Det samlede antal skatteydere, som får tilsendt en slutopgørelse, kan skønsmæssigt opgøres til ca. 3.500.000 personer, idet der normalt ikke udsendes slutopgørelse til gifte kvinder og børn under 15 år, når indkomsten er ansat til nul. Der er således tale om, at højst 8-9 pct. af de personer, der modtager en slutopgørelse, får ændret den senere.

For så vidt angår den bundne opsparing, skal der efter loven kun ændres i det beregnede opsparingsbeløb, når indkomstansættelsen efterfølgende ændres med mindst 10.000 kr. Heraf følger, at den procentdel af opsparingsbeløbene, der skal reguleres som følge af ændringer i slutopgørelserne for 1973, sandsynligvis vil være langt mindre end de nævnte højst 8-9 pct., der omfatter samtlige ændringer i indkomstansættelserne.

Af *Glistrup* (FP) til indenrigsministeren (31. juli 1974):

„Ministeren bedes oplyse, i hvilket omfang de politiske partier vederlagsfrit kan gøre brug af kommunale embedsmænds arbejdskraft og det i kommunernes sagschartequer beroende materiale i partiernes arbejde for at opbygge den politiske argumentation.“
(Spm. nr. 346).

Begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er at finde i den — i øvrigt fortjenstfulde — rapport af marts 1974 fra arbejdsgruppen „Levestandard Frederikshavn 1972“ (kaldet „Frederikshavn-undersøgelsen“).